

NHỮNG GIỌT LỆ KHÔ

13/07/2021

Không biết có phải vì ảnh hưởng của bão Elsa đang đổ bộ Florida hay không mà Houston mưa tầm mưa tã liên tục suốt mười ngày qua. Mưa, mưa rơi từng đêm, mưa triền miên như thảm khóc cho một người vừa mới ra đi, một người mang nặng kiếp sống chinh nhân nhưng luôn dệt mơ ước ngày nao quê hương không còn màu cờ máu.

**Người đã đi, người đã đi rồi.
Ngày 11 Tháng 7 Năm 2021**

Tôi vừa rời nhà quán Vĩnh Phước để chào lần cuối Niên trưởng Cựu Chuẩn tướng Mạch Văn Trường, nguyên Tư lệnh Sư Đoàn 21 BB, trước khi đưa quan tài vào phòng hỏa táng. Chưa về đến nhà thì nhận được text của Chị Phúc, phu nhân của Niên trưởng Trần Công Hạnh, nguyên là *“Thiếu tá Tiểu Đoàn Trưởng TD2ND, Khóa 20 VBQGVN. Anh đã trút hơi thở cuối cùng vào lúc 3:30g”*.

Tôi bật khóc nhưng chẳng còn giọt lệ nào để khóc. Tiếng khóc thảm khô khốc như nắng gió Hạ Lào tức nghẹn ở cổ họng, không như tiếng khóc ràn rụa khi Anh ôm chầm lấy tôi ở căn cứ Khe Sanh Lao Bảo trong mặt trận Nam Lào Lam Sơn 719 năm 1971. Anh đã rời bỏ căn cứ 30 và dẫm chạy trên xác chết của quân thù lẫn quân bạn để vượt thoát về phía nam con đường số 9, rồi về căn cứ của Bộ Tư Lệnh Tiên Phương của SĐ Nhảy Dù ở Khe Sanh với bộ quân phục hoa rừng của quân nhu giờ đã trở thành bộ đồ huyết của Nhảy Dù Pháp còn bốc mùi máu tươi lẫn máu khô của đồng đội. Tôi móc bi đông mở nắp, đưa anh vài hộp black and white rồi hai anh em ngồi dưới bóng râm của cây sao rừng hơn trăm tuổi. Anh nhìn băng quơ một khoảng trời mông mênh nào đó, thỉnh thoảng lắc đầu thở dài dẫu chưa xót lẫn kinh hoàng như người vừa về từ địa ngục hay nói đúng cõi chết. Thật vậy, Anh không nghĩ rằng anh vẫn còn sống khi phải một vòng vây trùng trùng điệp điệp quân thù khát máu, như Triệu Tử khỏi bàn tay của quân Tào Tháo.

bẹp
vào
đi nổi
hơn từ
vượt qua
Long thoát

Tôi không còn nhớ đã bao nhiêu lần, vì đã quá nhiều lần làm sao nhớ hết, tôi cùng Anh, Sông Lô, Phạm Như Đà Lạt, Phan Nhật Nam, Tô Phạm Liệu ngất ngưỡng anh hùng lương sơn bạc bên cạnh vài ba chai martell medaillon cạn đáy tới giọt rượu cuối cùng. Có một lần gần tới bến, Tubip Liệu đổ rượu vào chiếc giày bốt đồ sô rồi thay vì nâng ly thì

nâng giày nốc cạn như Kiều Phong nốc cạn bầu rượu cùng hai đệ kết nghĩa Đoàn Dự và Hư Trúc, trong khi Sông Lô lộ rượu thì ghêu ngao ngâm bài thơ Hồ Trường lộn đầu lộn đuôi nhớ tới đâu ngâm tới với giọng lè nhè.

Ta biết rót về đâu?

Rót về Đông phương, nước biển Đông chảy xiết sinh cuồng loạn
Rót về Tây phương, mưa phương Tây từng trận chứa chan
Rót về Bắc Phương, ngọn Bắc phong vi vút cát chạy đá giương
Rót về Nam phương, trời Nam mù mịt có người quá chén như điên như cuồng
Nào ai tỉnh, nào ai say
Lòng ta ta biết, chí ta ta hay
Nam nhi sự nghiệp ư hồ tử
Hà tất cùng sâu đôi cỏ cây...

Tới đây thì Sông Lô dừng lại vì quên mẹ nó đi rồi, Phan Nhật Nam đỡ tiếp:

*Chí chưa thành, danh chưa đạt
Trai trẻ bao lăm mà đầu bạc
Trăm năm thân thế bóng tà dương
Vỗ gươm mà hát
Nghiêng bầu mà hỏi
Trời đất mang mang ai người tri kỷ
Lại đây cùng ta cạn một hồ trường
Hồ trường! Hồ trường!*

Bên cạnh đó Trần Công Hạnh dùng đũa gõ tô gõ chén thay trống, Phạm Như Đà Lạt mắt lim dim “*anh không chết đâu anh người anh hùng mũ đỏ... lưu linh*”.

Và cũng mới đây thôi, chỉ có khoảng hơn 10 ngày, từ ngày 25/6/2021 đến 29/6/2021, Anh Chị Trần Công Hạnh về Houston để tìm mua một căn nhà mới ở Houston. Suốt năm (5) ngày liên tiếp Anh ngồi bên bàn rượu với hơn 10 anh chị em của Gia Đình Bến Cũ từ Virginia, Atlanta, Louisiana cùng về Houston để gặp mặt Anh cạn bầu tâm sự. Bầu tâm sự chưa cạn mà cạn sạch hết ba két Cordon Bleu 36 chai!

Út Bạch Lan

Houston, Ngày 12 Tháng 7, Năm 2021

*Nguồn: Internet eMail by **MĐ Anthony Huynh** chuyển*

*Đăng ngày Thứ Hai, July 19, 2021
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQT/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*